

	Nazwa obiektu	Zasady gospodarowania wg FSC wg kryteriów HCVF- FSC
1.	<p style="text-align: center;">HCVF 1</p> <p>HCVF 1.1 Lasy w rezerwatach przyrody</p> <p>HCVF 1.2</p>	<p><i>HCVF 1.1</i></p> <p>Oczekiwane sposoby gospodarowania wynikają wyłącznie z planów ochrony rezerwatu. – fragment lasu specjanie przeznaczony do ochrony walorów przyrodniczych bez kompromisu z potrzebami gospodarki.</p> <p><i>HCVF 1.2</i></p> <p>Lasy tej kategorii powinny być desygnowane jako <i>ochronne - cenne fragmenty rodzimej przyrody</i> bądź <i>ochronne - ostoje zwierząt / grzybów / roślin</i>. Przydatne w praktyce jest równocześnie zaliczenie ich do gospodarstwa specjalnego.</p> <p>W związku z różnorodnością wymagań poszczególnych gatunków, nie można określić wspólnych zasad gospodarowania w lasach tej grupy. Rozstrzygające znaczenie ma kryterium zachowania populacji i siedlisk odpowiednich gatunków w tzw. "właściwym stanie ochrony" (favourable conservation status, FCS), tak jak definiuje go Dyrektywa Siedliskowa UE i polskie prawo ochrony przyrody. Szczegółowe kryteria FCS muszą być określone dla każdego gatunku z osobna przez specjalistów od danego gatunku. Dla gatunków z zał. II Dyrektywy Siedliskowej lub zał. I Dyrektywy Ptasiej istnieją przykłady z krajów ościennych ("Manual" opublikowany ostatnio na Słowacji). W Polsce "właściwy stan ochrony" dla poszczególnych gatunków i siedlisk przyrodniczych jest opisany - choć z różnym stopniem precyzji - w "Podręczniku ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych Natura 2000". Dla gatunków zwierząt, roślin i grzybów wymagających wyznaczenia stref ochrony wokół ich stanowisk, wyznaczenie i konsekwentna ochrona takiej strefy powinny być obligatoryjnie jednym z elementów gospodarowania w HCVF. Jeżeli zasady ochrony poszczególnych gatunków zostały sprecyzowane w planie ochrony obszaru Natura 2000 lub innej formy ochrony, albo w programie ochrony gatunku, to powinny one</p>

		<p>być obligatoryjnie wdrożone jako element prawidłowego gospodarowania w HCVF.</p> <p>Właściwy stan ochrony gatunku - stan, w którym dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się, ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości, a odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.</p>
	HCVF 2	<p>HCVF 2</p> <p>HCVF 2. Kompleksy leśne odgrywające znaczącą w krajobrazie, w skali krajowej, makroregionalnej lub globalnej</p> <p>Celem jest tu samo zachowanie charakteru wielkiego kompleksu leśnego - co w zasadzie nie nakłada szczególnych wymogów na gospodarkę leśną jako taką. Jednak dla zachowania "szczególnych wartości przyrodniczych":</p> <p>a) może być potrzebna kontrola wpływu gospodarki leśnej na strukturę krajobrazu leśnego (zachowanie "mozaiki" drzewostanów, w tym udziału w tej mozaice elementów kluczowych dla różnorodności biologicznej - np. starodrzewi);</p> <p>b) może być potrzebna szczególna ochrona pewnych istotnych w krajobrazie "zbieżności przestrzennych" (np. starodrzewy przy jeziorach - b. ważne dla pewnych gatunków ptaków);</p> <p>c) może być potrzebna ochrona - także czynna - niektórych małych ale ważnych elementów krajobrazu (np. łąk śródleśnych, innych powierzchni otwartych wśród dużych kompleksów leśnych)</p> <p>d) ochrona całości kompleksu lub jego części przed nadmierną penetracją ludzką.</p>
2.	HCVF 3	<p>HCVF 3.1.</p> <p>Wyznaczone obszary powinny być wyłączane z użytkowania - należy oczekiwać ich "przeznaczenia do ochrony przyrody", nawet</p>

<p>HCVF 3.1 Ekosystemy skrajnie rzadkie i ginące, marginalne z punktu widzenia gospodarki leśnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - łągi (91E0), - bory bagienne (91 D0), - bory i lasy na wydmach nadmorskich (2180) - buczyny storczykowe (9150) - bory chrobotkowe (91T0) <p>HCVF 3.2 Ekosystemy rzadkie i zagrożone w skali Europy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - grądy (9170). - buczyny (9110,9130), - kwaśne dąbrowy (9190 	<p>jeżeli nie będą objęte ustawowymi formami ochrony przyrody (w praktyce zwykle nie należy w nie ingerować, chyba że występują szczególne potrzeby przyrodnicze). Wymaga to desygnacji <i>jako ochronne-cenne fragmenty rodzimej przyrody</i> i równoczesnego zaliczenia do gospodarstwa specjalnego.</p> <p>HCVF 3.2.</p> <p>Generalnym kryterium jest zachowanie siedliska przyrodniczego (ekosystemu) we "właściwym stanie ochrony". Precyzyjne kryteria takiego stanu obecnie w Polsce nie istnieją, jednak wkrótce prawdopodobnie zostaną wypracowane. Wskazania i wytyczne można znaleźć w "<i>Podręcznikach ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000</i>". W praktyce gospodarka leśna powinna być prowadzona w sposób zapewniający:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zgodność docelowego typu drzewostanu ze składem odpowiedniego naturalnego zbiorowiska leśnego; b) niepomniejszenie udziału % starodrzewi i zachowanie ich ciągłości przestrzennej; c) niepomniejszanie średniego wieku i zasobności; d) zachowanie lub pilne i intensywne odtwarzanie elementów ważnych dla różnorodności biologicznej ekosystemu (grube drzewa, martwe drzewa, wykroty) <p>Właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego - stan, w którym naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się,</p>
---	---

		struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdujący się we właściwym stanie ochrony.
3.	HCVF 4 HCVF 4.1 Lasy wodochronne HCVF 4.2 Lasy glebochronne	<p><u>HCVF 4.1.</u></p> <p>Lasy tej kategorii powinny być desygnowane jako wodochronne.</p> <p>Zgodnie z Zasadami Hodowli Lasu, "stosuje się zasady zagospodarowania zapewniające stałą obecność szaty leśnej, a więc rębnie częściowe, gniazdowe, stopniowe lub przerębowa. Rębnia zupełna może być stosowana tylko w sytuacjach kłęskowych". "W strefie bezpośrednio przyległej do źródeł i ujęć wody, w lasach łęgowych, na torfach i na siedliskach bagiennych, wzdłuż linii brzegowej cieków i zbiorników wodnych oraz w strefach wododziałowych obowiązuje zakaz stosowania środków chemicznych - z wyjątkiem przypadków gdy zagrożone jest istnienie lasu". Należy oczekiwać również innych "modyfikacji zasad przyjętych dla lasów gospodarczych np. (...) wydłużenia okresu odnowienia i okresu uprzętnięcia w rębniach częściowych, pozostawiania kęp drzew po cięciu uprzętającym, przebudowy składu gatunkowego i budowy drzewostanu, stosowania selekcji o kierunku protegującym żywotność i zdolności adaptacyjne drzew oraz walory estetyczno-krajobrazowe".</p> <p><u>HCVF 4.2.</u></p> <p>Lasy tej kategorii powinny być desygnowane jako glebochronne.</p> <p>Zgodnie z Zasadami Hodowli Lasu, "W lasach glebochronnych przyjmuje się ogólną zasadę trwałości szaty leśnej i umiarkowanego stosowania cięć pielęgnacyjnych, sanitarnych i odnowieniowych - rębniami złożonymi oraz</p>

		<p><i>dąży do wytworzenia dolnego piętra lub podszytu (z wyjątkiem siedlisk ubogich), o ile nie występują one naturalnie w danym zbiorowisku. Od powyższych zasad dopuszcza się odstępstwa:</i></p> <p><i>- w drzewostanach silnie uszkodzonych przez czynniki biotyczne, abiotyczne i antropogeniczne może być stosowana rębnia zupełna z nawrotem cięć 5 - 7 lat,</i></p> <p><i>- w drzewostanach zniszczonych należy możliwie najwcześniej wprowadzić odnowienie z wykorzystaniem w razie potrzeby gatunków szybko rosnących i przedplonowych " .</i></p>
4.	<p style="text-align: center;">HCVF 6</p> <p>Lasy kluczowe dla tożsamości kulturowej lokalnej społeczności: miejsca historyczne i kulturowe</p>	<p><u>HCVF 6</u></p> <p>Zagospodarowanie powinno uwzględniać wolę i opinię lokalnej społeczności. Nie powinno jednak stać w sprzeczności z możliwością zachowania pozostałych zidentyfikowanych wyższych wartości ochronnych lasu.</p>